వస్తే ఆ దుఃఖం తగ్గేవరకు మనలను పీడించేస్తారు, వారికి ఏదైనా అదృష్టం కలిసివస్తే మాత్రం మనకు వాటా పంచరు, అసలు మనవంకే చూడరు. బంధువులు అంటే బంధించేవారు అన్నారు ఆచార్యులవారు. లోకం యొక్క తీరు ఇలా ఉంటుంది. ఓ అమాయకుడా దీనిని చూసి నువ్వు అప్‌సెట్ అవ్వవద్దు. కుక్క తోక ఎలాగ ఉంటుందో లోకం యొక్క పోకడ కూడా అలాగే ఉంటుంది. అది సహజం. మన జీవితాన్ని క్రమంగా నడపటానికే జపధ్యానములు. మనం చేయవలసిన సాధన ఏమిటి అంటే భగవంతుడు మనకు ఇచ్చిన అవకాశములను మేగ్జిమమ్ ఉపయోగించుకోవాలి. భగవంతుడు ఇచ్చిన అవకాశములను మనం ఉపయోగించుకొంటూ ఉంటే అవే వంతెన కింద ఉపయోగపడి అశాంతిలో నుండి శాంతిలోనికి ప్రవేశిస్తాము. రమణస్వామి ఏమి చెప్పారు అంటే ప్రతీ దేహానికి పుట్టినరోజు ఉంటుంది. కనీసం మీ దేహం పుట్టిన రోజున అయినా ఈ నేను అనే తలంపు ఎక్కడ నుండి వస్తోంది అని విచారణ చెయ్యండి. ఎందుచేతనంటే ఈ దేహం పుట్టినప్పుడు మీరు పుట్టలేదు, నేను అనే తలంపు పుట్టినప్పుడు మీరు పుట్టారు. ఈ నేను అనే తలంపు పరిష్కారం అయ్యేవరకూ భవిష్యత్‌లో కూడా ఇలా శవాలను మోస్తూనే ఉండాలి, ప్రకృతి మనలను విడిచిపెట్టదు అని చెప్పకుండా చెప్పటం.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 30-01-06, జిన్నూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఏకాగ్రత, భగవంతునియందు భక్తి తక్కువగా ఉంటోంది అని ఒక భక్తుడు అడుగు తున్నాడు. భక్తి సంపాదన కూడా మీరు అనుకొన్నంత తేలికకాదు. ధనం సంపాదించాలంటే ఎంతో కష్టపడితేనే కదా ధనం మనకు వచ్చేది. భక్తిని సంపాదించటం మరింత కష్టం. పూర్వపుణ్యం లేకుండా భక్తి రాదు. మనమాట సౌమ్యంగా ఉండాలి, మనస్సు నిర్మలంగా ఉండాలి, శరీరంతో సత్కర్మ చేస్తూ ఉండాలి. ఇన్ని రకాలుగా చేస్తూఉంటే మనకు భక్తి కలుగుతుంది. భక్తికి మించిన సంపదలేదు. డబ్బు, చదువు, అధికారం అన్నీ మాయే. భక్తి వలననే మనం రోజులు సుఖంగా గడపగలుగుతాము, భక్తి వలననే మనకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. గాంధీగారు ఎంత రాజకీయాలలో ఉన్నా జీవితం పొడుగునా భక్తిని విడిచి పెట్టలేదు, రామనామం విడిచిపెట్టలేదు. ఈ రాజకీయాలు అన్నీ మాయ అని ఆయనకు తెలుసు. మాటలతోకాదు పనితో కదా భగవంతుడిని పూజించేది అనేవారు పటేల్, ఆయన

చాలా నిరాడంబరంగా ఉండేవారు. ఇప్పుడు లోకంలో విలాసజీవితం పెరిగిపోతోంది, నిరాడంబరజీవితం తగ్గిపోతోంది. అది భక్తికి మంచిది కాదు. విలాసవంతమైన జీవితం గడిపే శక్తి ఉన్నా అది మంచిదికాదు. గాంధీగారిలో గొప్పతనం ఏమిటి అంటే ఆయనలో చిరాకు లేదు. ఆయన భావాలకు విరుద్ధంగా ఉన్నవారు వచ్చినా విసుగులేకుండా వారితో మాట్లాడేవారు.

పనిమీద మీ మనస్సును పెట్టండి, ఫలితం మీద పెట్టవద్దు. ఫలితంమీద మీ మనస్సు పెడితే చివరకు మీకు మోత మిగులుతుంది. భగవంతుడు ఒకో శరీరంతో ఒకోపని చేయిస్తాడు, అది మనం మర్చిపోకూడదు. మీ కుటుంబానికి సంబంధించిన పని ఎంత శ్రద్ధగా చేసుకొంటారో, సమాజానికి సంబంధించిన పని కూడా అంత శ్రద్ధగా చేయాలి. మన మతానికి సంబంధించిన పని చేసుకోవాలి, మతాలు మార్చుకోవలసిన అవసరం లేదు. మనం చెప్పిన మాటలు కొందరు ఇష్టపడతారు, కొందరు ఇష్టపడరు. కోపం, ద్వేషం తెచ్చుకోకూడదు. మీకు నచ్చిన పని మీరు చేసుకొంటూ ఉంటే, ఇతరులు విమర్శించినా మీరు భయపడకూడదు. మనం గుడికి వెళ్ళి పూజ చేయటమే కాదు, అందరి హృదయాలలో ఉన్న భగవంతుడిని సమానంగా చూడగలిగితే భగవంతుడికి పూజ చేసినట్లుగా భావిస్తాడు. ఆకలి వేసినవాడు అన్నం కోసం ఎలా చూస్తాడో భక్తి ఉన్నవాడు భగవంతుడికోసం అలా చూస్తాడు. డబ్బు ఎక్కువయితే ఒక ఇబ్బంది, డబ్బు తక్కువయితే ఒక ఇబ్బంది. డబ్బు ఎక్కువ ఉంటే అక్కడ స్థలాలు కొందామా, ఇక్కడ పొలాలు కొందామా, ఇంకా డబ్బు ఎలాగ పెంచుదాము అని ఆలోచిస్తాడు. డబ్బు వలన ఇంట్లో పేచీలు, దావాలు, ఆ కుటుంబం అంతా అల్లరి అయిపోతుంది. ఇంకవారికి భగవంతుడి మీద ఏమి ఉంటుంది. అసలు డబ్బు లేకపోతే రోజు వెళ్ళదు. అందుచేత సామాన్య కుటుంబంలో నుండే భక్తులు వస్తారు, అలాగని ధనవంతులలో భక్తులు లేరనికాదు, జనరల్‌గా చెబుతున్నాము. ధర్మాన్ని అనుసరించి ఎవరైతే నడుస్తున్నారో, న్యాయం కోసం ఎవరైతే జీవిస్తున్నారో వారే సాధువులు. సాధువులతో సహవాసం చేయాలి. వారికి వంద కోట్లు ఉన్నాయి అంటాము, మనం బతికి ఉండగా దివాళ తీసినవారు ఉన్నారు, డబ్బు అంతా మాయ. మీ ఆస్తులను, డబ్బుని కాపాడుకోండి, కాని అదే నిజం అనుకొని మీరు భక్తిని వదిలేస్తే మీకు భగవంతుడు ఎలా తెలుస్తాడు. భగవంతుడికి సంబంధించిన జ్ఞానం మీకు తెలిసేవరకూ ఈ లోకం ఒక్కటే నిజం అని

మీకు అనిపిస్తుంది. జ్ఞానం కలిగాక ఇంక ఈ సృష్టి మీకు కనబడదు, ఈ సృష్టి అంతా భగవంతుడిలో లయమయిపోతుంది. కొంతమంది కాలక్షేపానికి సినిమాకు వెళ్ళినట్లుగా గుడికి వెళతారు, వస్తారు. లోపల జిజ్ఞాస ఉండదు. లోపల తూకం లేనివాడే ఆవెలితిని కవర్ చేసుకోవటానికి పైకి ఆడంబరంగా కనిపిస్తాడు. భక్తి లేకపోతే అమృతానుభవం కలుగదు, విజేయుడు అవ్వలేడు. ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావటానికి ఏ మనిషికామనిషి కృషి చేసుకోవాలి. డబ్బు సంపాదించినవారిని బాగా పైకి వచ్చారు అని అంటాము. రాగద్వేషాలు లేనివాడు, విషయచింతన లేనివాడు, సర్వకాల సర్వావస్థలలో ఆత్మచింతన చేసేవాడు మాత్రమే విజేయుడు, విజయుడు. మిగతావి అన్నీ ఫేల్యూర్‌సే. రాగద్వేషములు జన్మజన్మల నుండి మనలను అంటిపెట్టుకొని ఉన్నాయి. అవి అంత తొందరగా మనలను విడిచిపెట్టవు. ఈ రెండింటి వలన మనస్సు బాహ్యముఖానికి వచ్చేస్తుంది. భగవంతుడికి ఏది ప్రీతో దానిని మీరు ప్రీతిగా చేసుకోండి, దానివలన మీకు భక్తి పెరుగుతుంది. సృష్టిస్థితిలయములు అన్నీ చైతన్యంలో జరుగుతున్నాయి. ఆ చైతన్యంలో నీవు ఐక్యమయ్యే వరకు శవాలను మోయటం తప్పదు. భగవంతుడు మీకు చేయవలసిన ఉపకారం అంతా చేస్తాడు కాని ఎదురు చూడవద్దు. ఎదురుచూడటం వలన నీకు భారం పెరిగిపోతుంది. మీ దేహప్రారబ్ధాన్ని అనుసరించి ఆడించేవాడు ఆయనే. నీవు దేవుడి ప్రేమను నమ్మాలికాని మనుషుల ప్రేమను నమ్మకూడదు. నీ బుద్ధికి ఎలా తోస్తే అలా చేయకు. శాస్త్రాన్ని ప్రమాణంగా పెట్టుకొని జీవించు. నీ ఆలోచనలో ఉన్న పొరపాట్ల వలన, విపరీతభావనల వలన, నీ మనోచాపల్యం వలన హృదయంలో భగవంతుడు ఉన్నా ఆయన మీకు తెలియటం లేదు.

వారి గురించి, వీరి గురించి ఆలోచించటం అనవసరం. భగవదనుభవం పొందకుండా ఏ వాసనలు, ఏ అలవాట్లు అయితే మనకు అడ్డువస్తున్నాయో జాగ్రత్తగా పరిశీలన చేసుకొంటూ వాటిని తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. మీకు కోట్ల సంపద ఉంది అనుకోండి, వేయి ఎకరాలు ఉన్నాయి అనుకోండి దాచుకోండి. మీ దేహమే మీ కూడా రానప్పుడు మీ సంపద మీకూడా ఎలా వస్తుంది, రాదు. భక్తిని సంపాదించుకోండి, భక్తి మీకూడా వస్తుంది. స్మశానం వరకు వచ్చే శరీరం కోసం అనేక రకాల వైద్యాలు చేయించుకొంటున్నాము, దానికి తోడు ఎప్పుడు తగ్గుతుందని జోతిష్కాలు ఒకటి. శరీరాన్ని ఆరోగ్యంగా చూసుకోండి, మంచిదే. కాని ఈ శరీరం చనిపోయాక మన కూడా జీవుడు

వస్తాడు. ఆ జీవుడిని బాగుచేసుకొనే ప్రయత్నం మనకు లేదు, ఒక గమ్యం లేదు, సరియైన జీవితవిధానం లేదు. అటువంటి మనకా మోక్షం కలిగేది. రాత్రి నిద్రపోయేముందు తలుపులు అన్నీ జాగ్రత్తగా వేసామా లేదా అని చూసుకొంటాము, ఎందుకు? దొంగలు వచ్చేస్తారు అని. అలా చూసుకోవటం మంచిదే. అలాగే మీ మనస్సులోనికి చెడుతలంపులు రాకుండా, మనస్సు పతనమయ్యే ఊహలు మీకు రాకుండా తలుపులు వేసుకోవటం ఏమైనా నేర్చుకొన్నారా? దీనికి తలుపులు వేసుకోవటం నేర్చుకోవటమే సాధన. స్మశానం వరకు వచ్చే శరీరానికి చాలా జాగ్రత్తలు తీసుకొంటున్నాము కాని మరణానంతర జీవితంలో మన కూడా వచ్చే జీవుడి విషయం ఏమీ పట్టించుకోవటం లేదు. నువ్వు సత్పురుషులతో సహవాసం చేసి, ముముక్షత్వం పెంచుకొని, భగవదనుభవం పొందటానికి అడ్డువచ్చే బలహీనతలను సాధనచేసి తొలగించుకొంటే కదా హృదయంలో ఉన్న ఈశ్వరుడు నీకు గోచరించేది. సంసార దుఃఖంలోనుండి, వేదనలోనుండి, రోదనలో నుండి నారాయణుడు తప్ప ఎవరు నిన్ను రక్షించగలరు. నీవు ఇష్టంగా, త్రికరణశుద్ధిగా శ్రీహరి స్మరణ చేస్తూ ఉంటే, ఆ నామస్మరణ వలన సంసారదుఃఖం తగ్గిపోతుంది. కోపం వచ్చి కొంతమంది సన్యాసం తీసుకొంటారు, వారికి మోక్షం రాదు. కొంతమంది జ్ఞానం కోసం సన్యాసం తీసుకొంటారు వారికి మోక్షం వస్తుంది. అన్ని అవస్థలలో, అన్ని కాలాలలో, అంతటా ఉన్న సత్యం నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకు భగవంతుడిని సాకారంగా కాని, నిరాకారంగాకాని పూజించండి, ఆయనను జపించండి, ఆయనకు ఇష్టమైన పనులు చేయండి, ఆయన పాదాలను ఆశ్రయించండి. ఏదోరూపంలో ఉపాసన వలన, భగవంతుడు ఉన్నాడనే విశ్వాసం వలన, భగవంతుడి కోసం మనం జీవించాలి అనే శ్రద్ధ వలన ఏకాగ్రత పెరుగుతుంది. మీరు బంధువుల ఇంటికి పనిమీద వెళ్ళినప్పుడు, ఏపని మీద వెళ్ళారో అది మర్చిపోరు, మిగతావిషయాలు కొన్ని మర్చిపోవచ్చు. మనం ఈ భూమి మీదకు ఎందుకు వచ్చామో అది మర్చిపోకూడదు. మనకు వివేకం లేకపోవటం వలన ఇది మర్చిపోతున్నాము. దొంగవాడు మన ఇంటికి వచ్చాడు అనుకోండి. వాడి మనస్సు అంతా మన ఇంట్లో ఉన్న బంగారం మీద ఉంటుంది, అయ్యో మన నిద్ర చెడిపోతోంది, చాలాశ్రమ పడుతున్నాము అని వాడు అనుకోడు. దొంగకు బంగారం మీద మనస్సు ఎలా ఉంటుందో అలాగ నీ మనస్సు భగవంతుడి మీద ఉంటే భగవంతుడు నీకు తెలియబడతాడు అని రామకృష్ణుడు చెప్పాడు. దేహవాసన, శాస్త్రవాసన, లోకవాసన ఈ మూడు శేషం లేకుండా నశించినవాడు పరిశుద్ధుడవుతాడు, పరమాత్మను

తెలుసుకోవటానికి అర్హుడవుతాడు.

చావాలంటే పుట్టాలి, పుట్టాలి అంటే చావాలి, ఇది చక్రం. ఇది ఎవరికి అంటే మనస్సుకు. ఆత్మకు దేహం లేదు. ఆత్మకు చావు లేదు, పుట్టుక లేదు. పుణ్యం, పాపం ఇవి అన్నీ దేహాభిమానికే. దేహం లేనివాడికి పుణ్యం లేదు, పాపం లేదు. డబ్బు లేని వారందరూ మాకు డబ్బు వస్తే దుఃఖం అంతా పోతుంది అనుకొంటారు. డబ్బు వస్తే దుఃఖం పోదు, దుఃఖం పెరిగిపోతుంది. మాయ ఎక్కడ ఉంది అంటే మనిషికి ఏదైతే లేదో అది వస్తే సుఖ పడిపోతాము అనుకొంటాడు, సుఖం అక్కడఉంటేకదా రావటానికి. సత్యవస్తువులో తప్పించి బయట ఎక్కడా సుఖం లేదు. దుఃఖం అంతా దేహాభిమానంలో ఉంది. అది ఉన్నంతకాలం నీవు కోటిజన్మలు ఎత్తినా దుఃఖం నశించదు. మన బుద్ధి బయటకు చూడటానికి అలవాటుపడిపోయింది. మీలో ద్వేషం ఉంటే నాకు ఎందుకు, నాలో ఏదైనా ద్వేషం ఉందేమో చూసుకొని దానిని తొలగించుకోవాలి. మీలో ఉన్న ద్వేషం నాకు కనబడుతోంది, నాలో ఉన్న ద్వేషం నాకు కనబడటం లేదు. ఎందుకు నాలో ఉన్న ద్వేషం నాకు కనబడటం లేదు అంటే బుద్ధి బయటకు చూస్తోంది కాని లోపలకు చూడటం లేదు. బుద్ధి అనేక జన్మల నుండి బయటకు చూడటానికి అలవాటుపడిపోయింది, ఇది ప్రమాదకర మైన అలవాటు. ఇలా ఎంతకాలం బయటకు చూస్తుందో అంతకాలం వాడంతటవాడు బాగుపడడు. ఎందుచేతనంటే వాడికి ఇతరులలోని దోషాలు కనిపిస్తాయి కాని వాడిలో ఉన్న దోషం వాడికి కనబడదు. ఇలా బాహ్యంగా తిరుగుతున్న బుద్ధిని మళ్ళించి, దానికి లోచూపు నేర్పేవాడే ఆచార్యుడు. గురువు అనుగ్రహం లేకుండా ఇది సాధ్యంకాదు. బుద్ధిలో ఒక్క దోషం ఉన్నా సత్యం మనకు అనుభవంలోనికి రాదు. ఆయనకు విరోధులుగా ఉన్న వారు వచ్చి మాట్లాడినా గాంధీగారు వారితో విసుగులేకుండా, చిరాకులేకుండా, నిర్లక్ష్యం లేకుండా మాట్లాడేవారు. మనకు ఇష్టంలేని బంధువులు వస్తేనే మనం నిర్లక్ష్యంగా మాట్లాడతాము. మీరందరూ భక్తిని పెంచుకోండి అని చెపుతాను అనుకోండి దానివలన పెద్ద ప్రయోజనం లేదు, అది మీకు లోపలనుండి వస్తే నిలబడుతుంది, నేను చెప్పటం వలన వచ్చేయదు. మనం భగవంతుడి యందు భక్తి కలిగి ఉంటే ఆయన లోపల మనకు మార్గ దర్శకంగా ఉంటాడు. భగవంతుడు మనకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు మనకు రెండో వస్తువు లేకుండా చేసేస్తాడు. ఉన్నది ఒక్కటే ఎటుచూసినా మనమే, సత్యానుభవం

పొందాలంటే కోపం పనికిరాదు, నిర్లక్ష్యం పనికిరాదు. చలి తగ్గటానికి చెరువు గట్టుమీద నాలుగు పుల్లలు అంటించి మంట వేసుకొన్నావు అనుకో, నీకు చలి తగ్గవచ్చు, ఆ మంట వలన చెరువులోని నీళ్ళు వేడుక్కుతాయా, వేడి ఎక్కవు. అలాగే నీవు అజ్ఞానంతో తింగర తింగరగా మాట్లాడినా వాటికి భగవంతుడు వేడెక్కడు, ఆయన సమానంగానే ఉంటాడు అన్నారు గాంధీజీ. నీవు ఈశ్వరుడిని గ్రహించి, ఆయన ఎవడో నీవు తెలుసుకొంటే, అంతటా ఉన్నవాడు ఆయనే, ఆయన తప్పించి ఏమీ లేదు అని ఆయనను తెలుసుకొన్నాక నీకు తెలుస్తుంది. అప్పడు ఏది వచ్చినా అంతా ఆయన ప్రసాదమే అనుకొంటావు. ఆయన స్వరూపం అనంతం, సత్యం, అద్వైతం అని ఆయనను తెలుసుకొన్నాక తెలుస్తుంది. గాంధీగారు గొప్పవాడు అని మనం అనుకొంటాము, ఆయన జీవుడే. ఎందుచేతనంటే గాంధీగారు మరుసటి రోజున ప్రయాణం పెట్టుకొన్నారు కాని గంటలో పోయారు. ఈశ్వరుడు అటువంటి వాడు కాదు, ఆయనకు తెలియనిది అంటూ ఏమీ లేదు. గాంధీగారు ఇతరులకోసం జీవించి, సత్కర్మ చేసి మహాత్ముడు అయ్యాడు. ఇతరులకోసం జీవించేవాడు సజీవంగా ఉంటాడు. ఇతరులకోసం కనీసం మనస్సులో కూడా ఆలోచించని వాడు జీవించి ఉన్నా, వాడు శవంతో సమానము.

మనం జీవితంలో ఎప్పడూ పాజిటివ్‌గా ఉండాలి, నెగిటివ్‌గా ఉండకూడదు. మీరందరూ నాపట్ల ఎలా ఉన్నారో నాకు అనవసరం, మీ పట్ల నేను సవ్యంగా ఉన్నానా, లేదా అది చూసుకోవాలి. నా ప్రవర్తనను బట్టి నాకు మోక్షం వస్తుంది కాని మీ ప్రవర్తనను బట్టి నాకు మోక్షం రాదు. ఇతరులు మీపట్ల ఎలా ప్రవర్తిస్తున్నారో ఆ గొడవ మీకు వద్దు. మీరు ఇతరుల పట్ల సవ్యంగా ప్రవర్తిస్తున్నారో లేదో చూసుకోండి. దానివలన మీరు ఈశ్వరుని దయకు పాత్రులవుతారు, అప్పడు ఆయన స్వరూపాన్ని మీకు ఇస్తాడు, అదే మోక్షం. అదే నిర్వాణస్థితి, ఆ స్థితిని పొందేవరకు సముద్రంలో ఎన్ని కెరటాలు ఉంటాయో అన్ని జన్మలు మనకు వస్తూనే ఉంటాయి, ఇది ప్రకృతి. మాయచేతిలో నీవు ఉన్నావు అందుచేత మాయ నిన్ను ఆడిస్తుంది. మాయ ఈశ్వరుడిని ఆడించలేదు ఎందుచేతనంటే మాయ ఆయన చేతిలో ఉంది. ఇది మీ బుద్ధికి అందదు, ఈశ్వరుడిని తెలుసుకొన్నాక మీకు తెలుస్తుంది. మీరు నెమ్మదిగా ప్రయాణించినా ఇబ్బంది లేదు, సరియైన మార్గంలో ఉన్నారో లేదో జాగ్రత్తగా చూసుకోండి. తప్పటడుగులు వేయవద్దు. విశ్వాసంతో అడుగులు వెయ్యండి. విశ్వాసం ఉన్నవాడికి సొమ్ము, విశ్వాసం లేనివాడికి దుమ్ము. మీరు ఏపని చేసినా కృత్రిమంగా

చేయవద్దు, నార్మల్‌గా, నేచురల్‌గా చేయండి. మీరు ఈ భూమి మీదకు వచ్చి వెళ్ళిన గుర్తు కూడా లేకుండా చేయండి. డబ్బు ఒక్కటే ఐశ్వర్యం కాదు. నీ శాంతి, సుఖం, ఆరోగ్యం అంతా ఐశ్వర్యమే. మోక్షానికి మించిన ఐశ్వర్యం లేదు. మీరు కంగారుపడవద్దు. సాధన ప్రారంభంలో చేదుగా ఉంటుంది, అలా సాధన చేయగా చేయగా కొంతకాలానికి అది అమృతం అయిపోతుంది. మన బుద్ధిలో దోషాలు ఉంటే మనం ఈశ్వరుని స్వరూపం పొందలేకపోవచ్చు. ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటే రాబోయే జన్మలో అయినా ఆ వస్తువు దొరుకుతుంది. అసలు మనం ప్రయత్నం అంటూ చేయాలి. మన ప్రయత్నాన్ని సాకుగా తీసుకొని ఆయన అనుగ్రహిస్తాడు. ఈశ్వరుడి యొక్క శక్తి మీదగాని, ఆయన అనుగ్రహం మీదగాని మనకు విశ్వాసం కుదరకపోతే ఈశ్వరుడి మీద మనకు భక్తి కుదరదు. ధ్యానం చేయటం, జపం చేయటం మీకు కష్టంగా ఉంటే మొత్తం సాధన వదిలిపెట్టకండి. నాకు ఇష్టమైన చిన్న చిన్న పనులు చేయండి, వాటిని సాకుగా పెట్టుకొని మిమ్మల్ని అనుగ్రహిస్తాను అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 21-01-06, మల్కిపురం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మీరు సబ్జక్టును బాగా అర్థంచేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయండి. ఎవరు చెప్పినా సబ్జక్టును బాగా అర్థం చేసుకోవాలి. సబ్జక్టు అర్థంకాకపోతే ఎన్ని వేల జన్మలు ఎత్తినా మీకు జ్ఞానం రాదు, జ్ఞానం రాకపోతే సుఖం రాదు. మన హృదయంలో ఉన్న భగవంతుడి స్వరూపంలో తప్పించి సుఖం ఎక్కడా బయటలేదు, ఏ లోకంలోనూ సుఖం లేదు అని శాస్త్రం చెబుతోంది. ఇది ముందు మనకు తెలియాలి. అసలు సుఖం ఎక్కడ ఉంది, సుఖం కోసం మనం ఎక్కడ వెతుకుచున్నాము. ఆ తేడా మనకు తెలియాలి. సుఖం మన హృదయంలో ఉంది కాని సుఖం కోసం మనం లోకంలో వెతుకుతున్నాము. అందుచేత కోటిజన్మలు ఎత్తినా మనకు సుఖం దొరకదు. పరిపూర్ణమైన సుఖం మనం పొందేవరకు పునర్జన్మలు వస్తాయి, ప్రకృతి మనలను విడిచిపెట్టదు. శరీరాన్ని శుచిగా ఉంచటం కోసం మనం రోజూ స్నానం చేస్తాము. బయటశుచి మంచిదే కాని లోపలశుచి కూడా ఉండాలి అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. లోపలశుచి అంటే మన బుద్ధి శుచిగా ఉండాలి. మన బుద్ధి శుచిగా ఉండాలంటే జపం చేయాలి, ధ్యానం చేయాలి. భగవంతుడి యొక్క హృదయం